

Fra et stort Antal Fiskere her i Landet, omtrent 3,000, har jeg modtaget et til Regjeringen og Rigsdagen stilet Andragende om Told paa ferst Fisk m. v. Den til mig rettede Anmodning gaar ud paa, at det Modtagne maa blive afgivet til Toldudvalget i Landsstinget, og det vil naturligvis ske.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ophævelse af Halvprocentafgiften ved Kjøb og Salg af faste Eiendomme.

(Lovforslaget findes i Tillæg C.).

Sagenfattes under Forhandling.

Schlegel: Dette Lovforslag er en gammel Bekjendt, thi det har været her for omtrent tre Aar siden. Der blev den Gang nedsat et Udvalg, og Forslaget blev i Genhold til Udvalgets Indstilling forkastet ved 2den Behandling her i Thinget. Jeg vil blot i Korthed opskrive dette, navnlig fordi de Medlemmer, der ikke have deltaget i Forhandlingen af dette Forslag for tre Aar siden. Forslaget gaar ud paa at ophæve den Afgift, der ved Loven af 8de Februar 1810 blev paalagt faste Eiendomme, naar de gaa i Arv, naar de magelægges, og naar de sælges. Ved den nævnte Lov blev der nemlig paalagt en halv Procent Afgift af faste Eiendomme, og denne Afgift blev beregnet paa en noget forskjellig Maade i hver af disse tre Tilfælde. Hvad Arv angaar, var Reglen den, at de Hæftelser, der hvilede paa Eiendommene, skulde drages fra det Beløb, hvoraf Afgiften skulde betales, saa at det kun var af Overstudsbeløbet, at Afgiften skulde svares. Denne Ordning er senere forandret, idet Afgiften er henlagt under den øvrige Lovgivning om Arveafgifter, saaledes at Forordningen ikke gjælder mere for de Tilfælde, at Eiendommene gaa i Arv. Det andet Tilfælde er, naar Eiendomme magelægges. I saa Fald skal der svares Afgift af det Beløb, hvorved den værdifuldeste Eiendom overstiger den mindre værdifulde. Endelig er der paalagt $\frac{1}{2}$ pCt. Afgift ved Kjøb og Salg af faste Eiendomme, saaledes at der skal svares $\frac{1}{2}$ pCt. i Afgift af den fulde Kjøbesum, uden at Behæftelserne fradrages. Det kan ikke negtes, at det er lidt urimeligt, at der er noget Stodende i dette, men det har nu bestaaet i 80 Aar, saa man kan vel nok vente

lidt endnu med Ophævelsen; det er jo ikke nødvendigt i dette Øieblik at fjerne den Art Bestemmelser. Hvad selve Afgiften angaar, tror jeg nok, at der kan siges Noget imod den, saaledes som der kan siges Noget imod de fleste Skatter og Afgifter, men jeg tror paa den anden Side ogsaa, at der kan anføres Udskilligt for den. Det er ret naturligt, at man overfor faste Eiendomme, som ikke saa hyppig ere Gjenstand for Omsetninger og ikke omsættes paa samme Maade som Løsøre, benytter det Øieblik, da der er en Kapital til Stede, som saa at sige løsføres, til at faae Afgift af denne Kapital. Men derfor siger jeg ikke, at Afgiften ikke kunde være ordnet paa en anden og heldigere Maade. — Imidlertid gjøres det gjældende fra den Side, der ønsker Loven gennemført, at Statskassen for Tiden har godt Raad til Ophævelse af denne Afgift. Afgiften beløber sig efter Finantsloven til 690,000 Kr. om Aaret, deri indbefattet Afgiften af Magelæg. Jeg veed nu ikke, hvor stor denne Afgift er — det er jo en af Manglerne ved Lovforslag, der indbringes ved privat Initiativ, at de ikke ere forsynede med tilstrækkelige Oplysninger —; men det er vistnok ikke saa betydeligt, hvad der kan komme ind ved Magelæg efter den Maade, hvorpaa Afgiften der beregnes, og da Intet derom er oplyst, er det forsigtigt at antage, at det er en forsvindende Del, og at det Beløb, her er Spørgsmaal om, nærmer sig til 700,000 Kr. Naar man nu siger, at Statskassen har godt Raad til at undvære dette Beløb, saa tror jeg ikke, at det er rigtigt. Det Finantslovsforslag, der er forelagt for Rigsdagen i Aar, viser, at der er en Udgift af 4—5 Millioner mere, end Indtægten udgjør. Ganste vist er der blandt disse Udgifter opført en Del Poster, som kaldes for Formueerhvervelse, og træktes de fra, kan der blive et Overskud af Indtægt; men disse Formueerhvervelser komme jo igjen hvert Aar efter de Erfaringer, vi have. Der er altid Noget, der skal gjøres særlig ved Jernbanevesenet og ogsaa forskjellige andre Foranstaltninger, Bygning af Havne og Hjælp til disse paa forskjellig Maade, saa jeg tror ikke, det vilde være rigtigt at gaa ud fra, at det normale Budget under ordinære Forhold vil være tilstrækkeligt. Jeg mener, at de aarlige Indtægter ogsaa maa kunne strække til at dække nogle af disse Udgifter til Formueerhvervelser, og at man ikke kan vedblive at trække disse Udgifter paa Rassebeholdningen, selv om denne for Tiden er ret anstændig. Det gaar særlig ikke an at ophæve den Art Indtægter, der komme aarlig igjen. Hvis det var 700,000 Kr. en